

Příběh paní Adolfiny Vodičkové

1. Vstup – Zuzka Raymondová

Naše pamětnice se narodila do neklidné doby.

Když začala 1. září 1939 druhá světová válka, malé Adolfíně nebyly ani čtyři měsíce.

Narodila se ve Stonařově nedaleko Jihlavy. V té době zde žilo více než 65 procent obyvatelstva německé národnosti. V roce 1942 se do rodiny narodil mladší bratr Reinhard. Tuto radostnou událost však narušil rozvod rodičů, otec od rodiny odešel. Pracoval totiž u německé ochranné policie *Schutzpolizei* v Jihlavě a ve Vsetíně.

V roce 1944 byl tatínek pamětnice povolán do Wehrmachtu. Zprávy o něm končí v témže roce. Od dubna 1945 byl nezvěstný a soudně byl stanoven den jeho úmrtí na 30. dubna 1946.

Rozpad manželství však přinesl jednu dobrou věc.

1. nahrávka: 1:46 – 2:19.

Tatínek byl Němec, ale maminka byla Češka. Takže oni potom, když dělali vodsun, tak dávali pryč ty Němce jenom. Čechy nechávali doma. Takže tím pádem jsme zůstali tady v Česku. To si všechny předvolali. Tam u kostela je velký prostor a tam potom to takhle jako přiděli, kdo může zůstat, kdo musí odejít.

2. vstup – Dominik Králík

Ten, kdo musel v roce 1945 odejít z její rodiny, byl dědeček Augustin z otcovy strany. Adolfiny babička zemřela během války. Po 2. světové válce museli totiž Němci žijící na našem území opustit své domovy a odejít buď do Rakouska, nebo do Německa. Přímo ve Stonařově bylo zřízeno hned několik internačních táborů, kde v nelidských podmínkách přežívali hlavně staří lidé a matky s dětmi. O tom, zda dědeček Augustin přežil odsun, se naše pamětnice nikdy nedozvěděla.

3. vstup – Aneta Vašková

Stonařovští Němci, kteří nebyli vpuštěni do Rakouska, byli nuceni se vrátit zpět. Ale někteří neměli kam, protože jejich domy již obývali jiní lidé. Ve Stonařově však nezůstali dlouho, časem byli posláni do internačního tábora v Heleníně. Do jejich domů se časem nastěhovaly nové rodiny.

2. nahrávka: osidlování prázdných domů

Při tom osidlování tak přišly do toho Stonařova i dvě slovenské rodiny a ta jedna divčinka, ta chodila se mnou do stejné třídy, od první třídy. A jmenovala se Angelika Kraváková.

A protože Adolfina nastupovala do bývalé německé školy, některé děti to měly složitější.

3. nahrávka: 19.03 – 19. 13

Ty děti, který už měli rok školy první třídy za sebou v Němčině, tak museli po tý válce znova nastoupit do té české školy od první třídy.

4. vstup – Vojta Rod

Po ukončení osmého ročníku chtěla jít studovat zdravotní školu, ale jelikož by to maminka finančně neutáhla, musela ve 14 letech nastoupit do práce - uměleckoprůmyslového závodu v Třebíči. Pomáhala v kanceláři a dělala vše, co bylo potřeba.